

Dit is nu een lijstje dat de arts op zijn bureau kan laten liggen om het onmiddellijk bij de hand te hebben. In plaats van ingewikkelde berekeningen te maken met behulp van uitgebreide tabellen kan hij de dagelijks door de patiënt genuttigde hoeveelheid eiwit in een oogwenk schattenderwijs vaststellen.

Na afloop van de voordrachten heb ik een aantal toehoorders om hun oordeel gevraagd over het thans gevolgde systeem, waarbij aan de toehoorders geen keus tussen drie reeksen onderwerpen werd gelaten. De meesten waren zeer tevreden. Enkelen merkten op, dat de voordrachten dit jaar als geheel genomen veel meer verzorgd waren dan vorige jaren, waarschijnlijk omdat men toen vaak met minder-geschikte zalen en wat primitievere projectie genoegen moest nemen. Voorts was het haastig heen en weer hollen van congressisten naar andere zalen thans geheel overbodig zodat de sfeer veel rustiger was. Er waren slechts enkelen die meer voelden voor de mogelijkheid om een keus tussen verschillende onderwerpen te doen.

De dames hadden intussen wel een zeer ruime keus gehad. Er was een tocht over het Nationale Park De Hoge Veluwe, een bezoek aan Rijksmuseum Kröller Müller, een tocht langs kasteel Biljoen en de IJssel en bezoek aan kasteel Middachten, een tocht naar 's Heerenberg, een tocht naar het Arboretum Belmonte te Wageningen, een bezoek aan de Rayon Vezelfabriek van de AKU te Arnhem, een bezichtiging van het instituut voor keuring van elektronische apparaten KEMA, en last not least een modeshow in de grote zaal van Muis Sacrum, verzorgd door Metz & Co te Amsterdam.

Intussen had er in het Saskia Theater een doorlopend programma gedraaid van de nieuwste internationale medische films, verzorgd door de Stichting Film en Wetenschap-Universitaire Film.

Om 17.15 uur ontving de afdeling Arnhem en Omstreken haar gasten in het Huis der Provincie, een verrassend mooi gebouw, in moderne stijl, en toch aangepast aan de sfeer van de omgeving, met een interieur, zo smaakvol en fantasierijk, dat men zich een ogenblik „buitenslands” waande. Als men een dergelijk gebouw bv. in Italië had bezichtigd, zou men geneigd zijn geweest op te merken: waarom kan zo iets hier nu wel, en bij ons niet!

's Avonds was er gezorgd voor een soort kolderrevue, die wegens het gebrek aan plaatsruimte in de toch niet zo kleine schouwburg tweemaal na elkaar werd gegeven. Het was maar goed, dat er hierbij geen publiek werd toegelaten, want er werd op het toneel een voor Hollandse ogen en oren zeer ongewone, gewaagde reeks van toneeltjes opgevoerd. Er deden een veertigtal mannelijke leden mee, maar geen enkele vrouw. Desondanks zagen wij tien tot twintig vrouwelijke wezens over de planken zwieren, en het feit, dat men het voortdurend over mannelijke en vrouwelijke hormonen had, wekte het vermoeden, dat men van de laatste een zekere hoeveelheid aan de spelers had toegediend. Men kon het genotype eigenlijk alleen nog maar aan een zekere graad van hirsutisme op de onbedekte delen van de onderste ledematen herkennen. De revue had een groot succes. Het daverde van de lach in de zaal, en de na-schalm zal nog wel lang in de herinnering blijven.

De laatste congresdag werd geopend met het aanhoren van „de rede”, ditmaal gehouden door Dr. H. R. BAX, en getiteld „Het doktershuis als opvoedkundig centrum”. Voor deze rede hadden zich zoveel toehoorders aangemeld, dat het oorspronkelijk daarvoor aangewezen Rembrandt Theater te klein bleek. Gelukkig werd toen de Grote Kerk wederom beschikbaar gesteld, en zelfs deze was volkomen vol, toen de spreker met zijn rede begon. (Ook deze rede vindt men elders in dit nummer).

Hiermede was het officiële gedeelte van het congres geëindigd. Maar evenals andere jaren viel er ook nu 's middags en 's avonds nog veel te genieten. Een grote menigte gasten was in het Openluchtmuseum getuige van allerlei manifestaties zoals volksdansen, vendelzwaaien, ringsteken, cross country, handboogschieten, kaatsen. Een kleiner gezelschap mocht in het Gemeentemuseum genieten van de prestaties van de amateur-musici van Non Semper Curantes. Verder kon men zelf meedoen aan kegelen, golfspelen, autorally, waarvoor prijzen beschikbaar waren gesteld.

Als een dreunend slotakkoord luidde daarna 's avonds in Muis Sacrum de gala-feestavond dit elfde Ledencongres uit, waarvan men zal kunnen getuigen, dat het een van de best geslaagde is geweest.

Amsterdam, 11 oktober 1959

M. M. HILFMAN

MEDEDELINGEN EN BEKENDMAKINGEN

STIPENDIA VOOR WETENSCHAPPELIJKE REIZEN

Van de directeur van het bureau der Koninklijke Nederlandse Akademie van Wetenschappen ontvingen wij het verzoek het volgende bericht op te nemen:

Het bestuur van de afdeling Natuurkunde zal uit de renten van het Bolk- of Reisfonds der Akademie wederom stipendia voor wetenschappelijke reizen verlenen. Deze stipendia kunnen worden verstrekt aan geleerden die arbeiden op het gebied der natuurwetenschappen; voorkeur genieten assistenten van hoogleraren in de anatomie en de histologie. Op het ogenblik is hiervoor een bedrag van ongeveer f 1000,— beschikbaar.

Aanvragen van degenen die voor een subsidie in aanmerking wensen te komen, dienen te worden gericht aan het bestuur van de Afdeling Natuurkunde der Akademie, Kloveniersburgwal 29, Amsterdam-C.

Amsterdam, 30 september 1959

REDACTIE

INGEZONDEN

EEN GEVAL VAN ARTERIITIS TEMPORALIS

In het artikel van Mej. M. G. DIJK (1959) wordt de Nederlandse literatuur betreffende arteriitis temporalis opgesomd. Hierin ontbreekt een vrij moeilijk te vinden artikel van Jhr. Dr. J. J. M. VAN DER DOES DE WILLEBOIS (1953). Daarin wordt een geval van arteriitis temporalis beschreven, waarbij necrose van de hoofdhuid ontstond.

Literatuur: DIJK, M. G. (1959) Arteriitis temporalis. *Ned. T. Geneesk.* 103, 1619. — DOES DE WILLEBOIS, J. J. M. VAN DER (1953) Clinical aspects of headache. *Folia psychiat. neerl.* 56, 151.

Hilversum, 5 september 1959

E. KRIJGERS JANZEN

PSEUDO-IMBECILLITAS DOOR GEHOORSTOORNISSEN

Het artikel van collega GREWEL en de psycholoog VAN DEN HORST (1959) wordt ontsierd door de slot-alinea, handelend, over pseudo-debiliteit en pseudo-zwakbegaafdheid door gehoorstoornissen. De daarin vervatte suggestie, dat in Nederland de debielen-scholen als gevolg van een verouderde onderzoeksmethode wemelen van niet-debiele maar dove kinderen, mist elke grond. Voorts is de bewering, als zou de fluisterspraakmethode bij het schoolonderzoek ontoereikend zijn, op zijn minst onbewezen. Sommige keel-neus-oorartsen spreken dit tegen.